

ÇAĞDAŞ TÜRK SERAMİK SANATINDA ÖNCÜLER VE YENİ KUŞAK ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Hasan Numan SUÇAĞLAR

Dr. Öğr. Üyesi, Selçuk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, numan.sucaglar@selcuk.edu.tr, ORCID ID 0000-0002-6487-4482

Suçaglar, Hasan Numan. "Çağdaş Türk Seramik Sanatında Öncüler ve Yeni Kuşak Üzerine Bir Değerlendirme". idil, 120 (2025/5): s. 827-840. doi: 10.7816/idil-14-120-07

ÖZ

Türk seramik sanatının Selçuklu ve Osmanlı dönemlerinden itibaren köklü bir geçmişe sahip olduğu bilinmektedir. Süreç içerisinde mimari süsleme, işlevsel ve dekoratif objelerle estetik bir kimlik kazanmıştır. Cumhuriyet dönemiyle birlikte seramik, geleneksel üretim anlayışının ötesine geçerek sanatsal bir ifade biçimi olarak farklı disiplinlerle etkileşim içine girmiştir. Cumhuriyet'in erken dönemlerinde, seramiğin yalnızca işlevsel bir zanaat dalı olmadığı, aynı zamanda sanatsal bir üretim alanı olduğu fikri benimsenmiş, öncü sanatçılar geleneksel motif ve teknikleri modern bir anlayışla yorumlamışlardır. Bu sanatçılar, Türk seramik sanatına çağdaş bir perspektif kazandırarak yeni nesil sanatçılar için bir temel oluşturmuş ve seramiğin teknik, estetik ve kavramsal boyutlarını çeşitlendirmişlerdir. Günümüz genç seramik sanatçıları, geleneksel teknikleri korumanın yanı sıra, yenilikçi malzeme ve yöntemlerle sanatı farklı boyutlara taşımaktadır. Küresel sanat pratiklerinden etkilenen bu sanatçılar, çağdaş seramik sanatının teknik olanaklarını genişleterek bireysel ve kültürel ifade biçimlerini özgün bir şekilde ortaya koymaktadır. Bu çalışma, erken Cumhuriyet döneminden günümüze kadar uzanan süreçte Türk seramik sanatının kavramsal ve teknik dönüşümünü belirlenen öncü ve yeni kuşak seramik sanatçıları üzerinden incelemektedir. Seramik sanatında kullanılan malzemelerin, biçimlendirme yöntemlerinin ve dekoratif unsurların zaman içinde nasıl değiştiği ayrıntılı olarak incelenmiş, bu değişimlerin dönemin sanatsal, kültürel ve teknolojik dinamikleriyle nasıl etkileşim içinde olduğu analiz edilerek yorumlanmıştır. Türk seramik sanatının, geleneksel üretim tekniklerinden çağdaş ve deneysel yaklaşımlara evrilmiş süreci, bireysel sanatçı pratikleri ve küresel eğilimler bağlamında değerlendirilmiştir. Aynı zamanda, sanayi devrimi sonrası üretim teknikleri ve teknolojik gelişmeler, akademik alanda da seramik eğitiminin gelişimi ve sanatçılar arasındaki etkileşim gibi faktörlerin seramik sanatının yönelimlerine olan etkileri incelenmiştir. Bu kapsamda, çağdaş Türk seramik sanatının tarihsel gelişimi genel bir değerlendirme anlamında iki farklı kuşak üzerinden incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Türk Seramik Sanatı, Çağdaş Seramik Sanatı, Dönüşüm, Öncü Seramik Sanatçıları, Yeni Kuşak Sanatçılar, Türk Seramik Sanatçıları

Makale Bilgisi:

Geliş: 30 Haziran 2025

Düzeltilme: 29 Temmuz 2025

Kabul: 5 Eylül 2025

© 2025 idil. Bu makale Creative Commons Attribution (CC BY-NC-ND) 4.0 lisansı ile yayımlanmaktadır.

Giriş

20. yüzyılın başlarında Türkiye'de seramik sanatı, geleneksel üretim anlayışından modern yaklaşımlara evrilen önemli bir dönüşüm sürecine girmiştir. Osmanlı İmparatorluğu'nun son döneminde çini ve seramik üretimi büyük ölçüde geleneksel yöntemlere dayanırken, Cumhuriyet'in ilanıyla birlikte sanat ve zanaat alanlarında köklü yenilikler yaşamıştır. Bu dönemde Selçuklu ve Osmanlı mirası, Batı'nın etkisiyle şekillenen modern sanat anlayışıyla yeniden ele alınmış, geleneksel motifler ve teknikler çağdaş seramik sanatında yeni yorumlarla varlığını sürdürmüştür.

Erken Cumhuriyet döneminde sanayileşme ve modernleşme çabaları, seramik üretiminde estetik ve teknik anlamda yenilikleri beraberinde getirmiştir. Avrupa'da eğitim gören sanatçılar, geleneksel Türk seramik sanatını modern formlarla birleştirerek yeni üretim teknikleri geliştirmiştir. Bu süreçte, sanatsal seramik üretimi ile endüstriyel seramik arasındaki ayırım belirginleşmiş, akademik kurumlar seramik eğitime daha fazla önem vermeye başlamıştır. Bu belli başlı sebeplerden dolayı 20. yüzyılın başlarında Türkiye'deki seramik sanatı, geleneksel üretim pratikleri ile modern sanat anlayışını harmanlayarak kendine özgü bir kimlik kazanmıştır.

Günümüzde yeni kuşak Türk seramik sanatçıları ise geleneksel teknik ve biçimsel yaklaşımlarını, çağdaş sanatın kavramsal çerçevesiyle birleştirerek seramiği çok yönlü bir ifade alanı olarak yeniden kurgulamaktadırlar. Kültürel mirasa ve değerlere bağlılık sürerken, teknolojik gelişmelerin sunduğu olanaklar da üretim süreçlerine dâhil edilmektedir. Özellikle dijital tasarım programları, üç boyutlu yazıcılar, alternatif pişirim yöntemleri, yeni malzeme kombinasyonlarıyla birlikte seramik sanatında deneysel bir dilin gelişimini teşvik etmektedir. Türkiye'nin farklı bölgelerinde faaliyet gösteren pek çok sanatçı ulusal ve uluslararası platformlarda seramiğin sanatsal, kültürel ve teknolojik potansiyelini görünür kılmaktadır. Bu bağlamda Türk seramik sanatı, yenilikçi bir perspektifle geleceğe taşınmaktadır.

İsmail Hakkı Oygur

Türkiye'de çağdaş seramik sanatının gelişiminde önemli bir yere sahip olan İsmail Hakkı Oygur, sanat eğitimine Sanayi-i Nefise Mektebi'nde (Günümüzde Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi) resim ve heykel bölümlerinde başlayıp, mezuniyetinin ardından Paris'e giderek iç mimari, dekorasyon, seramik ve cam üzerine eğitim almıştır. 1928'de Paris'te açtığı seramik sergisiyle yurt dışında kişisel sergi düzenleyen ilk Türk seramik sanatçısı olmuştur. Aynı yıl Türkiye'ye döndüğünde, dönemin Milli Eğitim Bakanı ve Akademi Müdürü Namık İsmail tarafından kendisine seramik atölyesi kurma görevi verilmiştir. Oygur, sanatsal üretiminin yanı sıra Müstakil Ressamlar ve Heykeltıraşlar Birliği'nin kurucularından biri olmuş ve bu birlik kapsamında düzenlenen sergilere katılım sağlamıştır (Atabey, 2023, s. 206).

Görsel 1. İsmail Hakkı Oygur, 1964

1929'da Türkiye'de çinicilik atölyesi kurulmuş ve bu atölyenin yönetimi İsmail Hakkı Oygur'a verilmiştir. Bu gelişme, Türk seramik sanatının akademik ve profesyonel düzeyde ilerlemesini sağlayan önemli bir adım olmuştur. Oygur, Hakkı İzzet ve Vedat Ömer Ar ile birlikte, seramik alanında eğitim almak üzere yurt dışına gönderilen ilk sanatçılar arasında yer almıştır. Türkiye'de bireysel sergilerin açılmasının önündeki yapısal engelleri gören Oygur, İstanbul'da bir sanat galerisi açarak sanatçılara kişisel sergilerini düzenleme olanağı sunmuştur.

(Erman, 2010, s. 80). Yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti, çağdaş sanatın gelişimini desteklemek amacıyla başarılı sanatçıların yurtdışında eğitim almalarını teşvik etmiştir. Bu politika kapsamında, Hakkı İzzet, İsmail Hakkı Oygur ve Vedat Ömer Ar gibi sanatçılar Avrupa'da aldıkları eğitimlerle Türkiye'de seramik sanatının ilerlemesine öncülük etmişlerdir. 1950'li yıllar ise Türk seramik sanatçılarının uluslararası alanda daha görünür olduğu ve çağdaş Türk seramik sanatının dünya çapında tanıtıldığı bir dönem olmuştur (Mutlu, 2016, s. 5).

Görsel 2. İsmail Hakkı Oygur'a Ait Seramik Eserler

İsmail Hakkı Oygur'ın seramik eserleri, Türkiye'de seramik sanatının geleneksel üretimden bağımsız, sanatsal bir ifade biçimi olarak gelişmesinde önemli bir dönüm noktası olduğu düşünülmektedir. Figüratif kompozisyonları seramik yüzeylere adapte etmesi, dönemi için yeni bir stil olup, Batı'daki modern sanat anlayışının Türkiye'deki yansımalarından biridir. Özellikle sır ve renk kullanımı açısından özgün bir yaklaşım sergileyen Oygur, opak ve transparan sırları bir arada kullanarak derinlik ve hareket hissi yaratmıştır. Mavi, turkuaz ve toprak tonlarının yanı sıra kontrast renklerle figürleri ön plana çıkararak geleneksel dekor anlayışından ayrılan daha dinamik bir yüzey etkisi oluşturmıştır. Fırınlanma sürecinde renk geçişlerini ustalıkla kontrol etmesi ve farklı seramik tekniklerini denemesi, onun malzeme ve pişirim konusundaki araştırmacı yönünü ortaya koyduğu görülmektedir. Oygur'ın bu yenilikçi yaklaşımı, Türkiye'de seramiğin işlevsellikten çıkıp, bir sanat nesnesi olarak ele alınmasının önünü açmıştır.

Sadi Diren

Türkiye'de çağdaş seramik sanatına geçiş sürecinde önemli katkılar sunan sanatçılardan biri de "Devlet Sanatçısı" unvanına layık görülen Sadi Diren'dir. (Cebailoğlu & Hameed, 2020, s. 174). 1927 yılında İstanbul'da doğan Diren, 1946 yılında Saint-Michel Fransız Lisesi'nden mezun olmuştur. 1947-48 yıllarında Ankara ve İstanbul Hukuk Fakülteleri'nde eğitim aldıktan sonra, 1953 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi (Mimar Sinan Üniversitesi) seramik bölümünden lisans derecesini alıp, aynı yıl İstanbul'daki Maya Sanat Galerisi'nde ilk sergisini açmıştır. 1955'te, Offenbach Güzel Sanatlar Yüksek Okulu'ndan ders verme daveti almış ve Almanya'ya giderek burada serbest araştırmalar yaparken, Höhr-Grenzhausen'da seramik sektöründe tasarımcı olarak çalışmaya başlamıştır. Almanya'da geçirdiği dokuz yıl boyunca yalnızca sanatsal seramikle ilgilenmekle kalmamış ve endüstriyel seramik alanında da uzmanlaşmıştır. Bu dönemde sade formlar üretirken, yüzeylerde desenleri ve süslemeleri ön plana çıkaran bir estetik anlayışı benimsediği görülmektedir. Sanat pratiğinde, farklı sır teknikleri deneyerek kendine özgü bir üslup geliştiren Diren, eserlerinde Anadolu kültürünün köklü ruhunu yaşatmaya özen göstermiştir. Seramik çalışmalarının yanı sıra bronz heykel çalışmaları da mevcuttur (Kale Seramik, 2025).

Görsel 3. Sadi Diren

1964 yılında Türkiye'ye döndükten sonra Eczacıbaşı Seramik Fabrikaları'nda dekoratif ve mutfak seramikleri bölümünde sanatçı ve yönetici olarak çalışmıştır. İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde öğretim üyeliği yapmış ve 1970 yılında profesör unvanını almıştır. Üç dönem boyunca Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanlığı görevini üstlenmiş, 1991 yılında "Devlet Sanatçısı" ünvanıyla onurlandırılmıştır. 1994 yılında ise Çamlıca Sanat Evi'nde özgün baskı resim çalışmalarına yönelmiştir (İmoga Müzesi, t.y.).

Görsel 4. Sadi Diren'e Ait Seramik Eserler

Sadi Diren'in seramiklerinde gözlemlenen organik ve soyut formlar, dönemin klasik işlevsellik anlayışının ötesine geçerek seramiği bağımsız bir sanat nesnesi olarak konumlandırır. 1950'li yıllarda Avrupa'da, özellikle Almanya'da aldığı eğitim ve modern seramik sanatına dair edindiği deneyimler, sanatçının estetik yönelimlerini derinlemesine etkilemiştir. Geleneksel biçimlerden uzaklaşarak geliştirdiği heykelsi üslup, biçim, doku ve sır uygulamalarındaki deneysel yaklaşımıyla öne çıkmaktadır. Sanatçının üretimlerinde, Anadolu'nun kültürel mirasına ve geleneksel motiflere yönelik göndermeler dikkat çekmektedir. Bu öğeler, yüzeysel bir anlatımdan ziyade çağdaş bir biçim anlayışıyla özgün bir şekilde yeniden yorumlanmıştır.

Diren'in katkısı yalnızca sanat üretimiyle sınırlı kalmamış eğitimci kimliğiyle seramik sanatının akademik alanda gelişimine önemli katkılar sağlayarak pek çok sanatçının yetişmesine öncülük etmiştir. Malzeme bilgisi, teknik ustalığı ve biçimsel duyarlılığıyla, seramiği düşünsel ve estetik bir ifade alanı olarak yeniden tanımlamıştır. Özellikle yüzeydeki sır ve doku uygulamaları, onun teknik arayışlarının ve malzemeye yönelik araştırmacı yaklaşımının belirgin göstergeleridir. Diren'in eserleri, erken Cumhuriyet dönemi sanat ortamında işlevselliğin ötesine geçerek seramiği bireysel ve modern bir anlatım dili hâline getiren öncü örnekler arasında yer almaktadır.

Füreyya Koral

Türkiye'nin ilk kadın seramik sanatçısı ve çağdaş seramik sanatının öncülerinden biri olan Füreyya Koral, 1910 yılında İstanbul'da dünyaya gelmiştir. Sanatçının yetiştiği aile ortamı, sanatsal üretimle yoğun biçimde şekillenmiştir. Amcası Cevat Paşa resim, hat ve fotoğraf; teyzesi Fahrelnissa Zeid'in resim, bir diğer teyzesi Aliye

Berger'in oymacılık; kuzenlerinden Nejad Devrim'in resim, Şirin Devrim'in ise tiyatro alanıyla ilgilenmesi, bu sanatçı ailesinin kültürel mirasının çeşitliliğini ve derinliğini göstermektedir. Osmanlı'dan Cumhuriyet'e geçiş döneminin kültürel dönüşümüne tanıklık eden bu sanatçı ailesi, yalnızca Koral'ın değil sonraki kuşakların da sanat pratiğini derinden etkilemiştir.

Görsel 5. Füreyâ Koral

1949 yılında Lausanne'da bir atölyede seramik sanatına yönelen Koral için bu dönem bir kırılma noktasıdır. 1950 yılında Paris'te, Fransız seramik sanatçısı Serré'nin desteğiyle sanatsal gelişimini derinleştirme imkânı bulmuş, ilk kişisel sergisini 1951 yılında Paris'te M.A.I. Galerisi'nde, aynı yıl da İstanbul Maya Sanat Galerisi'nde açmıştır. Kariyeri boyunca Paris'te Salon d'Octobre, Mexico City'de Modern Sanat Müzesi, Prag'daki Napstkovo Müzesi ve Washington'daki Smithsonian Institute gibi önemli kurumlarda eserlerini sergilemiş ve uluslararası başarılar elde etmiştir. 1954 yılında İstanbul'da kendi atölyesini kurarak hem üretimlerine devam etmiş hem de birçok sanatçıya ilham veren bir sanat ekolü olmuştur. Sanatı, kişiliği birçok düşünür ve sanatçı tarafından övgüyle karşılanmıştır. Herbert Read onu 20. yüzyıl sanatının otantik bir temsilcisi olarak tanımlarken; Ahmet Hamdi Tanpınar, Yaşar Kemal, Albert Gabriel ve Cemal Tollu gibi isimler onun Türk sanatına katkılarını vurgulamışlardır (Büyükkaragöz & Yayan, 2019, s. 76).

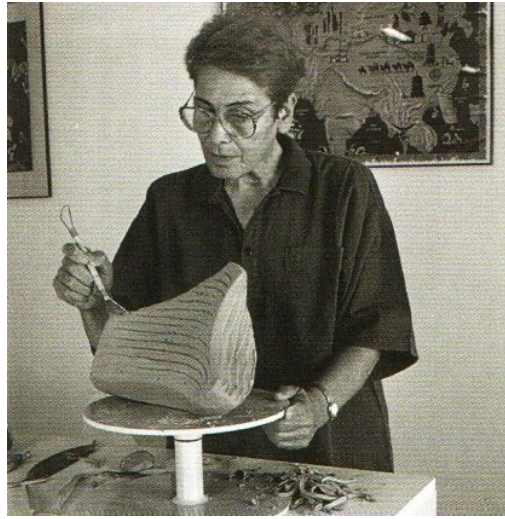
Görsel 6. Füreyâ Koral'a Ait Seramik Eserler

Füreyâ Koral, seramik sanatına yaklaşımını kültürel kimliğin ve bireysel ifadenin bir yansıması olarak konumlandırmıştır. Sanatsal yolculuğunda, ait olduğu coğrafyanın estetik değerlerine ve kültürel belleğine sadık kalmanın önemini vurgulamış özellikle Paris'te bulunduğu dönemlerde karşılaştığı baskın batı sanat anlayışına mesafeli bir tutum geliştirmiştir. Paris atölyelerinin üretken atmosferine ve zengin sanatsal mirasına duyduğu saygıya rağmen bu çevrelerde edindiği deneyimleri birebir taklit etmek yerine, kendi içsel sesine kulak vererek yerel motifleri ve geleneksel biçimleri çağdaş bir dille yeniden yorumlamayı tercih etmiştir. Koral'ın sanat anlayışında kültürel kimlik, biçimsel estetik kadar belirleyicidir. Ona göre sanat, kişisel ve toplumsal belleğin taşıyıcısı olmalı, sanatçının kim olduğunu ve nereden geldiğini anlatan bir anlatım biçimi hâline gelmelidir. Bu

doğrultuda geliştirdiği üretim pratiği seramiğin dekoratif potansiyeline değil anlatı gücüne de odaklanmaktadır. Küçük objelerden büyük ölçekli duvar panolarına uzanan çalışmaları, modern ve gelenekselin iç içe geçtiği, çok katmanlı bir görsel dil sunmaktadır. Koral, geleneksel teknik ve temalara duyduğu saygıyı, yenilikçi bir bakış açısıyla birleştirerek seramiği Türkiye'de çağdaş sanatın önemli bir mecrası hâline getirmiştir. Bu yönüyle Koral, Türk seramik sanatının özgün bir temsilcisi olarak değerlendirilmektedir (Antmen, 2017, s. 223).

Hamiye Çolakoğlu

1933 yılında doğan Hamiye Çolakoğlu, Türkiye'de seramik sanatının hem akademik hem de sanatsal boyutuna önemli katkılar sunmuş kadın sanatçılardan biridir. 1963 yılında eğitim amacıyla İtalya'ya gitmiş, yurda döndükten sonra Ankara'da kendi seramik atölyesini kurarak sanatsal üretimlerini burada sürdürmüştür. Kişisel sergiler açmış; aynı zamanda sanatçı dayanışmasına da önem vererek Ressamlar ve Heykeltıraşlar Derneği'nin kurucuları arasında yer almıştır. 1983 yılında Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü Başkanlığı'na atanmış, burada yürüttüğü akademik çalışmalarla genç sanatçıların yetişmesinde etkili bir rol oynamıştır (Atabey, 2023, s. 209-210).

Görsel 7. Hamiye Çolakoğlu

Çolakoğlu'nun sanat pratiğinde büyük ölçekli duvar seramikleri ve heykeller önemli yer tutmaktadır. Geleneksel öğeleri özgün biçimde ele alan sanatçı, zaman içinde soyut ve kavramsal çalışmalara yönelmiş, eserlerinde mat-parlak yüzeyler, düz-yuvarlak formlar gibi kontrast unsurları bir araya getirerek güçlü bir estetik dil oluşturmuştur. Bu yaklaşımının en belirgin örneklerinden biri olan "Sonsuzluğa Açılan Kapı" adlı çalışması, onun mekân, zaman ve izleyici ile kurduğu etkileşimi gözler önüne sermektedir.

2014 yılında vefatının ardından, Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü akademisyenleri Prof. Candan Terviel ve Doç. Mutlu Başkaya'nın öncülüğünde, sanatçının adını yaşatmak amacıyla Hamiye Çolakoğlu Seramik Müzesi kurulmuştur. Müze, Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde yer alan Ankara Devlet Konservatuarı binasında konumlanmaktadır.

Görsel 8. Hamiye Çolakoğlu'na Ait Seramik Eserler

Hamiye Çolakoğlu'nun seramik eserlerine bir bütün olarak bakıldığında, sanatçının estetik anlayışında geometrik formlar, minimalist kompozisyonlar ve zıtlıkların uyumu önemli bir yer tutmaktadır. Bu eserlerde dairesel ve dikdörtgensel biçimlerin dengeli kullanımı, yüzeylerdeki mat ve parlak kontrastları ve toprak tonlarıyla metalik dokuların bir araya getirilmesi dikkat çekmektedir. Dikey ve yatay hatların dengeli organizasyonu, iç içe geçmiş formlar ve yüzeylere işlenmiş detaylar, yapılandırılmış bir seramik dili oluşturur. Soyut ve kavramsal bir anlatım biçimi benimsemiş olması, seramik sanatını geleneksel bir el sanatı olmaktan çıkarak modern bir sanat formu haline getirmeye çalıştığını gösterir. Renk kullanımı açısından bakıldığında, Çolakoğlu'nun eserlerinde sıcak toprak tonları, doğallığı ve geçmişle bağlantıyı simgelerken; metalik yüzeyler ya da beyaza yakın formlar, modern ve zamansız bir estetik sunar. Bu iki unsur, eserlerde güçlü bir denge oluşturur. Bütüncül bir bakış açısıyla, Çolakoğlu'nun eserleri hem mimariyle kurduğu bağ hem de seramik malzemeye getirdiği özgün yorum sayesinde, soyut ve geleneksel unsurların bir araya geldiği bir sanat anlayışını yansıtmaktadır. Onun seramikleri, sadece form ve doku açısından değil, sanatın mekânla, mimariyle ve izleyiciyle kurduğu ilişki bağlamında da güçlü bir anlatım sunmaktadır.

Atilla Galatalı

Atilla Galatalı, 17 Mayıs 1936 tarihinde Artvin'in Arhavi ilçesinde doğmuş ve Türk seramik sanatının gelişiminde hem bireysel hem de kamusal alanda iz bırakan önemli isimlerden biri olmuştur. 1970'li yıllarda Türkiye'deki mimari yapılarda yer alan seramik duvar panoları ile dikkat çeken Galatalı, seramiği kamusal alanın bir parçası haline getirme konusunda öncü yaklaşımlar geliştirmiştir.

Çocukluk döneminde geçirdiği bir hastalık nedeniyle iştme yetisini kaybeden Galatalı, bu durum nedeniyle lise öğrenimini tamamlayamamış olsa da sanata duyduğu ilgi onun hayatının farklı bir yöne evrilmesini sağlamıştır. 1957 yılında Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun atölyesine katılarak ilk mozaik çalışmalarını gerçekleştirmiştir. Eyüboğlu'nun rehberliğinde mozaik sanatı konusundaki becerilerini geliştirmiş ve kısa sürede kendine özgü bir ifade dili oluşturmuştur (Kale Seramik, 2025).

Görsel 9. Atilla Galatalı

Sanat pratiğinin erken dönemlerinde mozaik ve resim tekniklerine odaklanan Galatalı, ilerleyen süreçte seramiğe yönelmiş; bu alanda İsmail Hakkı Oygur ve Hakkı İzzet'ten eğitim alarak teknik altyapısını güçlendirmiştir. Ayrıca Eczacıbaşı tarafından düzenlenen seramik kurslarına katılarak üretim sürecine yönelik bilgisini pekiştirmiştir. Bu disiplinler arası birikim, onun hem malzeme hem yüzey hem de biçim konusunda özgün bir seramik dili geliştirmesine olanak sağlamıştır.

Görsel 10. Atilla Galatalı'ya Ait Seramik Eserler

Galatalı'nın seramik eserleri, yüzey dokusuna ve modüler yapı anlayışına verdiği önem ile öne çıkar. 20. yüzyılın ikinci yarısında Türkiye'de seramiğin mimariyle entegrasyonu yönünde gelişen eğilimler doğrultusunda; büyük ölçekli duvar panoları ve kamusal alan uygulamalarıyla sanatını mimarlıkla buluşturmuştur. Eserlerinde detaylı yüzey işçiliği, geometrik ve organik formların dengeli birlikteliği, ritmik kompozisyonlar ve endüstriyel sır kullanımı dikkat çekmektedir. Batı'daki modern seramik akımlarından etkilenerek geliştirdiği çağdaş yüzey anlayışında özellikle mat, parlak ve metalik sır etkileri gözlemlenmektedir. Bu deneysel yaklaşımı sayesinde seramik yüzeyler yalnızca dekoratif bir unsur olmaktan çıkıp, hacimsel ve mekânsal bir anlatım düzlemine taşınmıştır. Form ve mekân arasında kurduğu ilişki, seramiği mimariyle bütünleştiren anlayışını desteklemektedir.

1960'lı ve 1970'li yıllarda sanatsal seramik üretimini, kamusal mekânla ilişkilendirerek deneysel ve kalıcı bir estetik dil oluşturmuştur. Galatalı, seramik sanatçısı kimliğiyle, Türkiye'de seramiğin toplumsal bir sanat formu olarak da gelişmesine katkı sunan öncü figürlerden biri olarak değerlendirilmektedir.

Günümüz Genç Seramik Sanatçıları ve Teknik Eğilimleri

Günümüz genç Türk seramik sanatçıları, geleneksel üretim teknikleri üzerindeki hâkimiyetlerini korurken, bu birikimi çağdaş ve yenilikçi yaklaşımlarla yeniden yorumlamaktadırlar. Malzeme kullanımında yalnızca klasik seramik çamurları ve sırlarıyla yetinmeyip, endüstriyel malzemeler, geri dönüştürülmüş seramik atıkları ve farklı katkı maddeleriyle denemeler yapmakta; bu sayede özgün form ve yüzey dokuları elde edilmektedir. Teknik anlamda ise el yapımı yöntemler halen yaygın şekilde kullanılsa da dijital üretim teknolojilerinin gelişimiyle birlikte üç boyutlu yazıcılar, bilgisayar destekli tasarım (CAD) ve parametrik modelleme gibi çağdaş araçlar da seramik üretimine entegre edilmektedir. Bu teknolojiler, form ve yüzey ilişkisini yeniden tanımlarken, sanatçılara biçimsel anlamda daha fazla özgürlük ve deneysellik sunmaktadır. Bununla birlikte, seramik kavramsal ve anlatısal bir sanat biçimi olarak da değerlendirilmektedir. Birçok genç sanatçı, üretimlerinde bireysel hikâyeler, toplumsal meseleler, kültürel referanslar ve ekolojik kaygılar gibi konuları merkeze alarak çok katmanlı anlatılar sunmaktadır. Bu yönelim, seramik sanatının biçim ve teknikle değil içerik ve bağlamla da güçlendiğini göstermektedir. Genç kuşak sanatçılar teknik, malzeme ve kavramsal çeşitliliği harmanlayarak gelenek ile çağdaş sanat anlayışı arasında özgün bir bağ kurmakta hatta seramiği bireysel ve toplumsal bir ifade aracı olarak yeniden tanımlamaktadırlar. Bu bağlamda genç sanatçıların üretimleri, çağdaş Türk seramik sanatının günümüzdeki gidişatını belirleyen önemli göstergelerden biri hâline gelmiştir.

Rıza Tan Buğra Özer

1987 yılında İstanbul'da doğan Özer, 2005 yılında Eskişehir Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümüne kabul edilmiş, 2010 yılında lisans eğitimini tamamlamıştır. Akademik kariyerine Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü'nde devam eden Özer, 2011 yılında başladığı yüksek lisans programını 2014 yılında tamamlamış, aynı yıl sanatta yeterlik programına kabul edilmiştir. 2018 yılında sanatta yeterlik derecesini alana kadar Hacettepe Üniversitesi Seramik Bölümü'nde Araştırma Görevlisi olarak görev yapmıştır. Sanatsal üretimlerini ulusal ve uluslararası platformlarda sergileyen Özer, biri Yunanistan'da olmak üzere üç kişisel sergi açmış, yurt içi ve yurt dışında elliden fazla sergi, çalıştay ve sempozyuma katılmıştır. Hâlen Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi'nde Dr. Öğr. Üyesi olarak akademik çalışmalarına devam etmektedir. Sanat

anlayışında inanç kavramı önemli bir yer tutan Rıza Tan Buğra Özer, eserlerinde ritüel ve inanç temalarını merkeze alarak insanlık tarihinin kökenlerine odaklanmaktadır (Galeri Soyut, 2025).

Görsel 11. R. Tan Buğra Özer'e Ait Seramik Eserler

Özer seramik çalışmalarında, figüratif anlatımı deformasyon ve dışavurumcu biçim anlayışıyla yeniden kurgulayarak, çağdaş seramik sanatında dikkat çeken özgün bir estetik dil geliştirmektedir. Sanatçının, elle şekillendirme tekniklerini kullanarak ortaya çıkardığı formlar hem geleneksel hem de çağdaş seramik üretim yöntemlerini içeren zengin teknik çeşitlilik göstermektedir. Çalışmalarının yüzeylerinde sır bünye kullanmaması ve doğal yüzey dokularının vurgulanması, sanatçının malzeme ile kurduğu deneysel ilişkiyi ortaya koymaktadır. Sanatçının form ve yüzey arasında kurduğu bu denge, seramik malzemenin ifade gücünü üst düzeye çıkarırken, eserlerin sürreal ve mitolojik göndermeler içeren mistik anlatı yapısını da desteklemektedir. Özer'in sanatsal yaklaşımı biçim, malzeme ve yüzey arasındaki ilişkiyi derinlemesine sorgulayan bir sanat üslubunu yansıtmaktadır.

Metin Ertürk

Metin Ertürk, lise ve ön lisans eğitimini seramik alanında tamamladıktan sonra 2015 yılında Uşak Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü'nden mezun olmuştur. 2013 yılında İngiltere'de Michel François Porselen Atölyesi'nde stüdyo çömlekçiliği üzerine eğitim alarak bu alandaki deneyimini geliştirmiştir. Sanatçı, ulusal ve uluslararası birçok sergi, workshop, sempozyum ve yarışmaya katılmış olup, bu etkinlikler kapsamında beş ödüle layık görülmüştür. 2016 yılında Japonya'da ilk kişisel sergisini gerçekleştirmiştir. 2019 yılında Hacettepe Üniversitesi'nde yüksek lisans eğitimini tamamlayan Ertürk, tez çalışmasını *Terra Sigillata* astarları üzerine yapmıştır. Sanatsal üretimlerini İstanbul'daki kişisel atölyesinde sürdürmekte ve aynı zamanda Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde çamur torna dersleri vermektedir. Akademik çalışmalarını ise sanatta yeterlik programında sürdürmektedir (PG Art Galerisi, 2025).

Görsel 12. Metin Ertürk'e Ait Seramik Eserler

Ertürk, *Emptiness (Boşluk)* serisi ile içsel dünyada anlamlandırılmayan duygusal durumları ifade etmeyi amaçlamakta ve izleyiciye derinlemesine bir deneyim sunmaktadır. Çömlekçi çarkında biçimlendirdiği formlar aracılığıyla zanaat ve sanat arasındaki ilişkiyi sorgulayan sanatçı, Antik Yunan geleneğinden esinlenerek kendi üretimi olan *Terra Sigillata* astarlarıyla yerel kültürel mirası çağdaş bir yorumla ele almaktadır. Sanatçının geliştirdiği yaratıcı ifade dili, izleyicilerin formlarla duygusal bir bağ kurmasını sağlarken, eserlerinde yer alan boşluklar içsel dünyanın derinliklerini simgelemektedir. Bu boşluklar, bireyleri kendi içsel yolculuklarına davet ederken, sanatçının kişisel keşfiyle insan ruhundaki boşluğun yankısını bulmalarına olanak tanımaktadır (PG Art Galeri, 2025).

Emre Can

Can, 1984 yılında Bozüyük'te doğmuştur. Seramik alanındaki eğitimine Bozüyük Seramik Meslek Lisesi'nde başlayan sanatçı, 2002 yılında lise öğrenimini tamamlamış, 2007 yılında Afyon Kocatepe Üniversitesi lisans, 2012 yılında ise aynı üniversitede yüksek lisans eğitimini bitirmiştir. 2019 yılında Anadolu Üniversitesi'nde "Seramik Üretim Sürecinde Üç Boyutlu Yazıcıların Kullanımı ve Sanatsal Öneriler" başlıklı teziyle sanatta yeterlik eğitimini tamamlamıştır. Sanatçı ulusal ve uluslararası birçok karma sergiye katılmış, Devlet Resim Heykel Yarışması, Blanc de Chine Seramik Yarışması ve Manises Bienali gibi prestijli yarışmalarda ödüller kazanmıştır. Sanatsal üretiminde üç boyutlu yazıcı teknolojisi ile geleneksel seramik tekniklerini bir araya getiren Can, biçimsel ve kavramsal olarak yenilikçi yaklaşımlar geliştirmektedir. Halen Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Seramik ve Cam Tasarımı Bölümü'nde Dr. Öğr. Üyesi olarak görev yapmaktadır (Afyon Kocatepe Üniversitesi, 2025).

Görsel 13. Emre Can'a Ait Seramik Eserler

Sanatçı, seramik üretiminde üç boyutlu yazıcıyı bir araç olarak kullanmakta, dijital ve geleneksel yöntemleri bir araya getirerek özgün formlar oluşturmaktadır. Doğanın organik yapısıyla dijital dünyanın yapaylığı arasındaki karşıtlık, çalışmalarının temel çıkış noktasıdır. Dijital ortamda üretilen formlar, el ile yapılan müdahalelerle deforme ederek hem biçimsel bir dönüşüm sağlar hem de yeni bir ifade dili ortaya çıkar. Sanatçı, yüzeyin ardındaki katmanlara odaklanarak, formun iç işleyişi ortaya çıkarmakta ve hacimli yapısını bozmaktadır. Yüzeydeki mükemmelliği bozma isteği, onu yapıların içsel yapısını araştırmaya yönlendirir. Bu yaklaşımla, belirlediği temalar doğrultusunda yeni ve özgün seramik formlar üretmektedir (Emre Can Ceramics, 2025).

Melis Buyruk

Melis Buyruk, 2007 yılında Selçuk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Seramik Bölümü'nden mezun olmuştur. 2011 yılında kendi atölyesini kurarak sanatsal üretimlerini bağımsız bir stüdyo ortamında sürdürmeye başlamış ve 2014 yılında *You Are Here* adlı ilk kişisel sergisini açmıştır. Sanatçı, bugüne kadar altı kişisel sergi gerçekleştirmiş olup, ulusal ve uluslararası birçok grup sergisi ve çağdaş sanat fuarında eserlerini sergileme fırsatı bulmuştur. Çalışmaları, seramik sanatını çağdaş sanat bağlamında ele alarak form, malzeme ve kavramsal içerik açısından yenilikçi yaklaşımlar sunmaktadır (OGGUSTO, 2025).

Görsel 14. Melis Buyruk'a Ait Seramik Eserler

Sanatçının çalışmalarında, malzeme kullanımı ve yüzey işçiliği fazlasıyla dikkat çekmektedir. Organik formlar ve doğadan ilham alan kompozisyonları porselen çamur ile işleyişi, onun detaylara verdiği önemi ön plana çıkarmaktadır. Eserlerinde porselenin esneklik sınırlarını zorlayan bir hassasiyet görülmekte olup, çiçekler, dikenler ve kabartmalı yüzeyler, malzemenin adeta bir dantel işçiliğiyle işlendiğini göstermektedir. Sanatçının sıklıkla tercih ettiği renk kullanımı, esere derinlik ve görsel bir zenginlik katarak yüzeyde farklı etkilerin ortaya çıkmasını desteklemektedir. Bazı eserlerinde bulunan altın detaylar, kompozisyonda kontrast yaratarak görsel etkiyi artırmaktadır. Sanatçının doğa ile malzeme arasındaki ilişkiyi ortaya koyduğu çalışmaları, çağdaş seramik sanatında kavramsal anlatım açısından güçlü bir örnek teşkil etmektedir.

Aytuna Cora

2011 yılında Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü'nden birincilikle mezun olmuştur. 2016 yılında aynı üniversitenin Güzel Sanatlar Enstitüsü'nde, "Sanatsal Üretim Biçimlerinde Ben Çıkışlı Anlatı" başlıklı yüksek lisans sanat çalışması raporu ile yüksek lisans derecesini tamamlamış, 2024 yılında ise "Bir Nesne Olmanın Ötesinde Sanat Eseri" başlıklı sanatta yeterlik sanat çalışması raporu ile sanatta yeterlik derecesini almıştır. Sanatsal üretim pratiğini ulusal ve uluslararası düzeyde çeşitli sergiler, çalıştaylar, bienaller ve sempozyumlar aracılığıyla sürdürmektedir. 2014-2024 yılları arasında Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik ve Cam Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak akademik ve sanatsal çalışmalar yürütmüş olup, 2024 yılı itibarıyla Çukurova Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak akademik ve sanatsal çalışmalarına devam etmektedir (Çukurova Üniversitesi, 2025).

Görsel 15. Aytuna Cora'ya Ait Seramik Eserler

Aytuna Cora'nın eserlerinde kullanılan porselen üzeri altın yaldız, cam, bakır folyo, ahşap kasnak ve kumaş gibi malzemeler, eserin kavramsal içeriğini destekleyen unsurlar olarak öne çıkmaktadır. Farklı dokulara sahip bu malzemeler, bellek, kimlik ve zaman kavramlarını vurgularken, geleneksel ve çağdaş üretim teknikleri arasındaki ilişkiyi de ortaya koymaktadır. Sanatçının eserleri, bireysel ve toplumsal hafıza arasındaki geçişkenliği yansıtmaktadır ayrıca kırılğan ve dayanıklı unsurların bir arada kullanımı, hatırlama ve unutmaya süreçlerine dair bir anlatı sunmaktadır (Cora, 2024, s. 68-98). Cam ve bakır gibi malzemelerin zaman içinde değişime uğraması sanki geçmişin izlerinin silinmeye karşı direncini simgelerken; porselenin hassas ve kalıcı yapısı, hatıraların kırılğan ancak süreklilik gösteren niteliğini düşündürmektedir. Kumaş ve kasnak gibi geleneksel el işçiliğini çağrıştıran malzemeler ise bireysel hafızanın toplumsal bellekte nasıl yer bulduğunu ve aktarıldığını ortaya koymaktadır. Genel olarak, sanatçının çeşitli malzemeleri bir arada kullanması, eserlerinin anlatısını güçlendiren bilinçli bir tercih olarak değerlendirilebilir. Bu bağlamda eserler, zamansal dönüşüm, kişisel geçmiş ve kolektif hafıza gibi kavramları ele alırken, farklı materyallerin etkileşimi aracılığıyla sanatsal bir anlatım sunmaktadır.

Sonuç

Türkiye'de seramik sanatı, tarih boyunca farklı dönemlerde değişim ve dönüşüm geçirmiştir. Seramik sanatında kuşaklar arası etkileşim, teknik mirasın korunması ve dönemin sanatsal eğilimleri doğrultusunda yeniden yorumlanması, sanatın gelişiminde önemli bir rol oynamaktadır. 1950'ler, Türkiye'de seramik sanatının akademik bir disiplin olarak ele alınmaya başlandığı dönemdir. Bu yıllarda Güzel Sanatlar Akademisi'nde verilen eğitimle birlikte, geleneksel üretim teknikleri sanatsal bir ifadeye evrilmiştir. Batı'daki çağdaş seramik anlayışından etkilenen öncü sanatçılar, seramiği yalnızca işlevsel bir obje olarak değil bağımsız bir sanat formu olarak değerlendirmiştir. Bu süreçte, sanatçılar form, yüzey ve sır denemeleri yaparak geleneksel çini ve seramik üretiminden uzaklaşan özgün eserler üretmeye yönelmişlerdir. 1960'lı yıllarda seramik atölyelerinin kurulmasıyla birlikte, sanatsal seramik üretimi yaygınlaşmıştır. 1980 sonrası, kavramsal sanatın dünya genelinde etkisini artırmasıyla seramik sanatı da biçim ve teknikten öte, içerik açısından da yeni arayışlara yönelmiştir. Sanatçılar, seramiği bir anlatım aracı olarak sosyal, kültürel ve politik konulara odaklanmış ayrıca akademilerde öğretilen seramik eğitimi de daha sistematik hale gelmiştir. Bu dönemde üretilen seramik eserler, yavaş yavaş uluslararası sanat fuarlarında da yer almaya başlamıştır. Geleneksel yüzey teknikleri ve sır uygulamaları, soyut formlar ve kavramsal yaklaşımlarla birleşerek malzemenin doğasına yönelik yenilikçi araştırmalara zemin hazırlamıştır.

Günümüz, seramik sanatında dijital teknolojilerin yaygın olarak kullanılmaya başladığı bir dönemdir. Bilgisayar destekli tasarım (CAD), üç boyutlu yazıcılar ve CNC kesim gibi dijital üretim teknikleri, seramik sanatında yeni formlar ve yüzey işlemlerine olanak tanımaktadır. Günümüz sanatçıları, geleneksel teknikleri dijital süreçlerle birleştirerek hem sanatsal hem de işlevsel seramik formlar üretmektedirler. Sürdürülebilirlik kavramı da seramik sanatında yer edinmeye başlamıştır. Sanatsal ve endüstriyel seramik arasındaki sınırlar belirsizleşirken, disiplinler arası projeler yaygınlaşmıştır. Geleneksel seramik teknikleri, yenilikçi yaklaşımlarla harmanlanarak farklı yüzey efektlerine ve anlatım biçimlerine imkân sağlamaktadır. Günümüzde seramik sanatı, işlevselliğin ötesinde kavramsal anlatım biçimleriyle dikkat çekmektedir. Sanatçılar, malzeme ve form araştırmalarını sosyal, kültürel ve bireysel anlatılarla birleştirerek seramiği bir ifade aracı olarak kullanmaktadır. Özellikle boşluk-kütle ilişkisi, kırılğanlık ve zaman vb. kavramlar, seramik eserlerde öne çıkan temalar arasında yer almaktadır. Malzeme çeşitliliğine erişimin artması, sanatçılar için özgün ve yenilikçi anlatım biçimlerinin geliştirilmesine zemin hazırlamaktadır. Genç sanatçılar, ortaya koydukları seramik eserlerde politik, toplumsal ve kişisel konuları bir metafor olarak ele almakta ve malzeme aracılığıyla ortaya koymaktadırlar. Kuşaklar arası bilgi aktarımı, seramik

sanatının sürdürülebilirliğinde önemli bir rol oynamaktadır. Akademik seramik eğitimi veren kurumlar ve bireysel sanat atölyeleri, geleneksel bilgi birikimini yeni nesillere aktarmakta ve bu mirası çağdaş sanat anlayışıyla birleştirmektedir. Sonuç olarak, Türkiye'de seramik sanatı gelenek ve yenilik arasındaki dinamik etkileşim içinde gelişimini sürdürmektedir. Geleneksel tekniklerin korunması, kavramsal yaklaşımlar ve dijital teknolojilerle birleşerek seramiği çağdaş bir sanat disiplini haline getirmektedir. Bu süreçte, seramik sanatı geçmiş ile gelecek arasında köprü kurarak dönüşümünü sürdüren bir ifade biçimi olarak varlığını devam ettirmektedir.

Kaynaklar

- Antmen, Ahu. *Bir Füreya Miti*. Masa Yayınları, 2017.
- Atabey, Semiha. "Cumhuriyet Döneminin İlk Seramik Sanatçıları." *Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, cilt 20, sayı 52, 2023, ss. 202–217.
- Büyükkaragöz, Tahir ve Gonca Yayan. "Çağdaş Tasarım Olgusu İçerisinde Füreya Koral'ın Yeri." *Türk-İslam Dünyası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, sayı 21, 2019, ss. 73–86, <https://doi.org/10.16989/TIDSAD.1727>.
- Cebraioğlu, Orhan ve Sheymaa Muqdad Hameed. "Çağdaş Türk Seramik Sanatı." *Uluslararası Sanat ve Estetik Dergisi*, cilt 3, sayı 4, 2020, ss. 167–178, <https://doi.org/10.29228/usved.42065>.
- Cora, Aytuna. *Bir Nesne Olmanın Ötesinde Sanat Eseri*. Sanatta Yeterlik Sanat Çalışması Raporu, Hacettepe Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Seramik Anasanat Dalı, 2024.
- Erman, Deniz Onur. "Cumhuriyet Sonrası Türk Seramik Sanatının Çağdaşlaşma Süreci." *Gazi Üniversitesi Sanat ve Tasarım Dergisi*, sayı 3, 2010, ss. 77–92.
- Mutlu, Hikmet Serdar. "Çağdaş Kentsel Mimaride Seramik Paneller ve İnönü Üniversitesi Kongre ve Kültür Merkezi Uygulaması." *İnönü Üniversitesi Sanat ve Tasarım Dergisi*, cilt 6, sayı 14, 2016, ss. 1–12.

Görsel Kaynakçası

- Görsel 1.** <https://tr.pinterest.com/pin/769552655055543102/>
- Görsel 2.** <https://tr.pinterest.com/ebakla/aram%C4%B1zdan-ayr%C4%B1lan-seramik-sanat%C3%A7%C4%B1lar%C4%B1/ismail-hakk%C4%B1-oygar-1908-1975/>
- Görsel 3.** <https://img.artam.com/storage/images/articles/59/51864/sadi-direnin-sanatci-kisiligi-uzerine.jpg>
- Görsel 4.** <https://artam.com/makaleler/sanatci/sadi-direnin-sanatci-kisiligi-uzerine>
- Görsel 5.** <https://www.oggusto.com/sanat/sanatci/fureya-koral-kimdir-hayati-ve-eserleri>
- Görsel 6.** <https://tr.pinterest.com/ebakla/aram%C4%B1zdan-ayr%C4%B1lan-seramik-sanat%C3%A7%C4%B1lar%C4%B1/f%C3%BCreya-koral-1910-1997/>
- Görsel 7.** <https://tr.pinterest.com/ebakla/aram%C4%B1zdan-ayr%C4%B1lan-seramik-sanat%C3%A7%C4%B1lar%C4%B1/profhamiye-%C3%A7olako%C4%9Flu-1933-2014/>
- Görsel 8.** <https://tr.pinterest.com/ebakla/aram%C4%B1zdan-ayr%C4%B1lan-seramik-sanat%C3%A7%C4%B1lar%C4%B1/profhamiye-%C3%A7olako%C4%9Flu-1933-2014/>
- Görsel 9.** <https://tr.pinterest.com/ebakla/aram%C4%B1zdan-ayr%C4%B1lan-seramik-sanat%C3%A7%C4%B1lar%C4%B1/atila-galatal%C4%B1-1936-1994/>
- Görsel 10.** <https://tr.pinterest.com/ebakla/aram%C4%B1zdan-ayr%C4%B1lan-seramik-sanat%C3%A7%C4%B1lar%C4%B1/atila-galatal%C4%B1-1936-1994/>
- Görsel 11.** <https://www.galerisoyut.com.tr/sanaticilar/13/bugra-ozel>
- Görsel 12.** <https://pgartgallery.com/artists/metin-erturk/>
- Görsel 13.** <https://www.emrecanceramic.com/3rd-gallery>
- Görsel 14.** <https://www.leilahellergallery.com/artists/melis-buyruk>
- Görsel 15.** Cora, A. (2024). *(Seramik figüratif çalışmaları) Bir nesne olmanın ötesinde sanat eseri* (Sanatta Yeterlik Sanat Çalışması Raporu). Hacettepe Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Seramik Anasanat Dalı, Ankara.

İnternet Kaynakçası

<https://www.kalecore.com.tr/blog>
<https://www.imoga.org/tr/collection/artists/sadi-diren>
<https://www.galerisoyut.com.tr/sanaticilar/13/bugra-ozet>
<https://pgartgallery.com/artists/metin-erturk/>
<https://www.oggusto.com/sanat/sanatici/sanatici-sohbetleri-melis-buyruk>
<https://avesis.cu.edu.tr/akodaz>
<https://aku.edu.tr/akusergi/emre-can/>
<https://www.emrecanceramic.com/>

AN ASSESSMENT OF PIONEERS AND THE NEW GENERATION IN CONTEMPORARY TURKISH CERAMIC ART

Hasan Numan SUÇAĞLAR

ABSTRACT

Turkish ceramic art holds a profound history rooted in the Seljuk and Ottoman periods, where it developed a distinct aesthetic identity through architectural ornamentation and functional objects. With the onset of the Republican era, ceramics evolved beyond traditional craft production, engaging with interdisciplinary approaches as a form of artistic expression. During this period, pioneering artists redefined ceramics as a fine art, reinterpreting traditional motifs through a modernist lens. This shift established a contemporary foundation, diversifying the discipline's technical, aesthetic, and conceptual dimensions. Contemporary young artists continue this legacy by integrating traditional techniques with innovative materials and methods, thereby expanding the boundaries of the medium. Influenced by global art practices, these artists articulate individual and cultural narratives through original expressions. This study analyzes the conceptual and technical transformation of Turkish ceramic art from the early Republican period to the present, focusing on the dichotomy between pioneer and new-generation artists. It critically examines changes in materials, shaping methods, and decorative elements in relation to the artistic, cultural, and technological dynamics of their respective eras. Additionally, the evolution from traditional methods to experimental approaches is evaluated within the context of individual practices, global trends, post-industrial technological advancements, and the academic institutionalization of ceramic education. Consequently, this research offers a comprehensive evaluation of the historical trajectory of contemporary Turkish ceramic art across two distinct generations.

Keywords: Turkish Ceramic Art, Contemporary Ceramic Art, Transformation, Pioneer Ceramic Artists, New Generation Artists, Turkish Ceramic Artists